

Plânge copacul înflorit

Carmen

Plânge un copac cu flori,
Curg lacrimi albe de petale,
Pe-al ierbii verde în fiori
Vântul mi le aşterne-n cale!

Aripi căzute într-un zbor
Al fluturilor la lumină,
Petalele într-un covor
S-au aşezat la rădăcină!

Stropi albi în verde se preling
Şi vântul rece mă-nfioară,
Lumina primăverii o sting
Norii cei triştii ce ne doboară!

Copacul ştie că în cer
Îngheată suful de schimbare.
Oare de ce eu tot mai sper
Să văd pe cer raze de soare?

Doar simt că vântul rece bate
Şi în curând va ninge des,
Văd cum copacu-n flori se zbate,
Ce a atât de ne-nțeles?

Cu ochii plini de lacrimi albe
Îmbrăţişez copacul trist
Şi suferinţa mă absoarbe
În flori căzute cu un rost!

Ne ninge cu fulgi albi de nea,
Copac şi om înlănţuiţi...
Ne încălzeşte doar iubirea
Căci suntem doi îndrăgoşi!